

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak terek, četrtak in sobota, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrt leta 3 „ 40 „ 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopustne naročnine se ne odzvrnemo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo.
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Neplačanih pism ne sprejamlje ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglasi in poslanice.
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Vseje drke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katere izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakeletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 40 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Učiteljstva in klerikalci.

(V zavrtilcu „Gorice“.)

Kdo se ne spominja dopisa iz učiteljskih krogov v „Soči“ lanskega julija, ki je omenjal prečuden slučaj, da je dobil učitelj dopust v namen, da je prišel v Gorico urejval novo klerikalno glasilo. Kako ostudno je pisala „Gorica“, to je znano vsakomur. — Nekemu nadučitelju, ki je vedel, kako so učitelje pritiskali celo za docela nedolžne reči, se je čudna zdela taka novica, zato jo je omenjal.

In kako se je zagnala pobožna „Gorica“ v „Sočo“ in še posebe v osebo Gabrščekovo radi tega dopisa. — Gabršček je bil takrat na Koroskem; ko je čital dopis, je poslal takoj v „Sočo“ izjavo, ki je povedala, da se ne strinja z njim. — Ali nič ni pomagalo! Udrili so vsejedno po njem, češ, da hoče učiteljstvu preskrbeti „Maulkorb“; slikali so ga kot zatiralca učiteljskega stanu in njegovih — državljanskih pravic.

Tako se je obnašala ta hinavska klerikalna devica takrat, ko jej je kazalo, da nahajška učiteljstvo proti „Soči“.

Koliko je bila vredna takratna simpatija do učiteljstva, dokazuje „Gorica“ od sobote. — Gospodje so izvihali, da so zaupniki narodno-napredne stranke semtertje tudi učitelji. O tem bomo govorili prihodnjic. Edino to dejstvo je dalo „Gorici“ povod, da je iznenadila slovenski svet s takim-le pamfletom:

„Tajna okrožnica „narodno-napredne“ stranke — pa učitelji.“ — Glavni namen tajne okrožnice „narodno-napredne“ stranke tiči neoporečno v tem, pridobiti za „Sočo“ in „Primorec“ mnogo talcev, ter tako zmanjšati deficit, ki ga povzročuje izdavanje teh dveh listov onim, ki so se zavezali, ga pokrivati. V stranki „narodno-naprednih“ se nahajajo ljudje, ki više cenijo denar, nego vse ideale in ako bi bili ti tudi „liberalni“. V nadi, da jim bo „liberalna“ gonja na Goriskem mogoče vendar kaj donasala, so se isti udali za jedenkrat sitnim prošnjam „liberalnega“ proroka dr. Tume ter — položili na žrtvenik „liberalizma“ po kak desetlet — a to jedenkrat je bilo tudi zadnjikrat — in tiskar Gabršček — ki ni navajen tiskati zastoj — bi tudi dr. Tumovi glasiloma pokazal vrata — ako bi bilo pri njima izgube. Da bi se torej dr. Tumi taka nesreča ne pripetila, iztuhlat je svojo tajno okrožnico, katero smo doslovno priobčini v svojem listu in katere namen je baš — dobiti agentov za imenovani glasili. In dobil jih je tudi — in sicer najzastarejših, med — učitelji. V vsakem posameznem eksemplaru tiste imenitne tajne okrožnice — katero hvali celo „Brivec“ — so bila navedena imena zaupnikov „narodno-napredne“ stranke za isti kraj, kamor je bil dotični eksemplar odposlan. Take eksemplare tajne okrožnice smo videli v različnih krajih in v njih smo čitali tudi imena zaupnikov za dotične kraje, ki so bili večinoma — učitelji. — Toraj ti učitelji so tudi agentje dr. Tume in so se pisмено zavezali — kar na slepo širiti med našim ljudstvom dr. Tumovi glasili „Sočo“ in „Primorec“ — ter razlagati ljudstvu teh glasil ognjusno in podlo pisavo, katere prvi namen je najbrže — umoriti v našem ljudstvu uravno - krščanske čute. Vprašamo pristojne oblasti, kako se to strinja s poklicom in dolžnostmi ljudskega učitelja? Vprašamo pristojne šolske oblasti, ali ni pri-segel ljudski učitelj, da hoče zvesto izpolnjevati šolske postavne predpise? In kaj nalaga učitelju prvi član ljudske šolske postave? Isti član nalaga učitelju, da mora skrbeti za versko-nravno vzgojo izročene mu

mladeži!! Kako pa izpolnjuje učitelj to svojo dolžnost — ako širi v družine, v katerih se nahaja udeča se mladina — liste a la „Soča“ in „Primorec“, katere bijeta kar naravnost v obraz — pravnosti?!

Zasluzeni odgovor prihodnjic!

Shod dr. H. Tume v Tolminu.

V nedeljo dne 2. septembra se je vršil v Tolminu shod, kojega je sklical deželni poslanec in odbornik g. dr. H. Tuma. Zbralo se je obilo ljudstva iz Tolmina, Volč, Sv. Lucije, Podmelca in Kanala. Vlado je zastopal dr. pl. Musil. Po kratkem nagovoru sklicatelja je bil izvoljen predsednikom enoglasno tolminski župan in deželni poslanec g. Oskar Gabršček, ki je na kratko pozdravil poslušalce ter obrazložil pomen shoda, na kar je dal besedo g. sklicatelju. G. poslanec prevzame besedo in po daljšem uvodu, v katerem razlaga, zakaj prihaja med ljudstvo, in kake važnosti so poslanci za naše ljudstvo, preide na položaj v Avstriji, ki je skrajno žalosten, ker tu vlada 8.000.000 Nemcev in Italijanov nad 16.000.000 Slovanov; a podrobnejše poročati o tem položaju, bi bila naloga državnega poslanca. On se hoče baviti le z razmerami v naši deželi. Tudi tu vlada ena tretjina Italijanov nad dvema tretjinama Slovencev.

V deželnem zboru imajo Italijani 11 zastopnikov, a Slovenci 10, mesto da bi bilo narobe. Italijani izkoriščajo jako spretno in odločno to razmerje, in Slovenci se morajo za to vedno podvreči. Kadar se gre za male podpore, za napravo kakega vodovoda, kake majhne ceste, ali za kako drugo majhno podporo, Lahj radi dajo kako miloščino, ko se pa gre za velike gospodarske naprave, za kako železnico, za kako veliko važno cesto ali mlekarstvo šolo, tedaj dežela nima denarja za nas Slovence. To pa delajo, ker menijo, da bodo vedno oni na krmilu. V našem deželnem zboru je 8 kmetijskih zastopnikov, med temi 6 Slovencev, 6 veleposestnikov, med temi 3 Slovenci, a mesta in trgi imajo 5 zastopnikov, med temi je le 1 Slovenec, in trgovci in obrtniki imajo 2 Laha. Kakor se vidi iz tega razmerja, je jedina rešitev za nas, ako si priborimo v trgovinski in obrtni zbornici vsaj enega poslanca. Tu pa bi morala vlada, ako bi hotela biti pravična, priskotiti na pomoč. V deželi je namreč najmanj 1500 slovenskih trgovcev in obrtnikov, a največ 1200 laških; ker pa je krivcen volilni red, imajo Lahi tukaj večino. Volijo namreč le oni na deželi, ki plačujejo najmanj 3-10 gld. davka. Vlada pa je odmerila onim trgovcem, ki bivajo v krajih, kjer biva nad 1000 prebivalcev, tako visok davek, a drugod ne, pri tem pa je stela za obrtne kraje v slovenskem delu dežele le katastrofalne občine, v Furlaniji pa cela zupanstva, in tako imajo Furlani večino. Ako bi pa vlada vpe-ljala splošno volilno pravico, bi bilo pomagano. Znano pa je tudi, da je državni zbor l. 1896. sklenil, da se odpravi patenta in vpelje nov obrtni davek. Sedaj namreč mora plačati celi okraj gotov znesek obrtnega davka, kateri potem davčna komisija razdeli. Ako bodo naši zastopniki v teh komisijah previdno postopali, morejo spremeniti položaj tako, da bo Slovence ugoden ter bodo mogli tudi nastopiti pri volitvah v trgovinsko in obrtno zbornico. Zato ker vlada sedaj v tem oziru tako krivično razmerje, se je potegoval govornik vedno za organizacijo trgovskega in obrtnega stanu, ter je bil tudi deželni po svoji moči pri ustanovitvi in delovanju „Trgovskega in obrtnega društva“.

Govornik preide na domači razdor. Pred nedavnim časom so bili slovenski poslanci vsaj nasproti javnosti edini, a sedaj temu ni več tako. Duhovniki so začeli nastopati kot stan pri volitvah in hočejo imeti tu odločilno besedo. Kogar oni potrdijo za poslanca, ta je dober, če ne, pa ni za to. Ta položaj je pri nas od enega leta sem. Govornik pravi, da se je postavil na ono stališče, ki je bilo merodajno takrat, ko je bil izvoljen poslanec. Dr. A. Gregorčič je takrat trdil, da duhovnik nima v politiki nič več veljave kakor vsakdo drugi. Duhovnik bodi neomejen gospodar v cerkvi, naj uči ljudstvo varnosti in ga vsposodbuja k delu, a v cerkvi nima pravice grajati kake druge stranke. Na tem stališču je tudi govornik.

Dr. Gregorčič je l. 1898. to svoje stališče premenil, kajti takrat se je zvezal kar na svojo roko s krščansko socialno stranko. Ta stranka se je zanesla k nam s Kranjskega. Tako se je postavila duhovščina na stališče, da ji tiče poleg gospodarstva v cerkvi tudi gospodarstvo v politiki in v gospodarskem življenju. V to svrhu je jela delati proti velikemu kapitalu, oderuhom in židom, katerih pa Slovenci nimamo, in ustanavljati gospodarske zadruge in konsumna društva, da bi, kakor pravijo, kmetu koristili. Pravi namen pa je političen. Težko je v tako kratkem času razložiti vpliv konsumnih društev in klerikalnih zadrug na kmetih. Povem samo 2 slučaja. V naši vipavski dolini se je bila ustanovila posojilnica. Kmetje so mislili, da ne bo treba hoditi po denar v Gorico. Ker pa niso imeli denarja, so prosili za pomoč neki klerikalen zavod na Kranjskem, v katerem se je nakopičilo mnogo cerkvenega denarja iz raznih župnišč in klerikalnih občin. Zavod je dal 4000 gld. pod pogojem, da odborniki jamčijo s celim svojim premoženjem. Ti so denar izposodili, hranilnih vlog nimajo, in kakor hitro bi storili kak korak, ki ni po volji možem pri zavodu, pa bi morali denar izplačati odborniki sami, ker so vzeli denar brez pogodbe. Tako ima ta zavod one može v rokah. Drug slučaj, ki je še mnogo hušji, se je zgodil na Spodnjem Štajerskem. Tu je bil duhovnik, ki je rekel, da so trgovci oderuhi in brezverci ter pregovoril kmete, da so si napravili konsumno društvo. Vse je bilo, le denarja je manjkalo. Zato so prosili pomoči isto imenitno katoliško posojilnico v Ljubljani, ki pa je rekla, da za trgovino ne da denarja, pač pa da denar, če napravijo posojilnico, in sicer tako, da bodo kmetje jamčili s celim svojim premoženjem. Spravili so tudi kakih 6 takih, ki bi celo izgubo pokrili, in posojilnica jim je dala 30.000 gld. Domača posojilnica pa je dala denar konsumnemu društvu. Zdaj so imeli kmetje denar za blago, hoteli so pa imeti še hišo, katero so tudi kupili, a plačali za njo dvakrat toliko, kakor je bila vredna. Dobili so tudi trgovca, ki pa je doma na Vipavskem bil napovedal konkurz. Sam je zabredel, kako pa naj bi bil vodil tujo trgovino? Prodajal je tako, da je trgovina zašla. Kdo pa je škodo plačal? Oni, ki so jamčili za posojilnico; kajti tej ni nikdo nič vrnil. — Kmet ne more postati trgovec, ako pa najme trgovca za konsumno društvo, to stane. Dobiček naših trgovcev je le v njihovem delu, kakor je kmetov dobiček tudi le v oranju, sejanju, kopanju itd. Govornik z veseljem pozdravlja gospodarske zadruge, mlekarice itd. to je: na zdravi podlagi. Kmet naj se sam sebe zastopa, on bo tudi pazil, da pri svojih stvareh ne bo škode trpel. Naj se napravi gospodarsko društvo in naj kupuje gnojilo, stroje itd., ne pa siliti kmeta v trgovino. Vsaki stan naj se združuje zase in skrbi zase.

Govornik preide na vprašanje: Kaj so prve potrebe za naš okraj? Tu so potrebe vsem enake. To so namreč zboljšanje naše prometne zveze, zboljšanje cest, in zveza naše doline s Tratom. Toliko let se že govorilo o bohinjski in predelski železnici ali še danes nismo prišli do nobene. Dokler pa te nimamo, ni mogoče pomagati trgovini in obrtništvu, in dokler tema ni pomagano, tudi kmetu ni. Le, ako bomo izdelovali toliko blaga, da bomo lahko to blago izpeljavali v tuje kraje, le tedaj pride blagostanje v našo deželo. Tudi kmet potrebuje železnice za izvoz lesu in svojih pridelkov, drugače se kmet ne povzdigne nad sedanjo stopinjo. — Zato predlaga za današnji shod sledečo resolucijo:

„Deležniki javnega shoda s Tolminskega in Kanalskega, zbrani v Tolminu dne 2. sept. 1900., se obručajo na visoko vlado s prošnjo, da nemudoma izdela in predloži načrte državne železnice čez Predel in iz Bohinja do Trsta državnemu zboru ter brez odloga prične z gradbo po sprejetju načrtov; ako bi pa radi posebnih razmer visoki vladi ne bilo mogoče, doseči sklep državnega zbora za gradbo državne železnice, se pozivlje visoka vlada, da predloži načrte krajevne železnice iz Gorice mimo Kanala, Sv. Lucije, Tolmina, Kobarida, Bovca do Logov, zagotovi državno garancijo za izdajanje prednostnih obveznic ter po deželnem zboru gorško-gradščanskem prispevek deželnega zaloga in nakup osnovnih delnic.“

Vitalnega interesa za tolminski okraj, pa je tudi živinoreja in mlekarstvo poleg gozdoreje. To daje kmetu največ dohodkov. Zato se pa mora skrbeti, da se bodo naši kmetje utili pravilnega mlekarstva. Dokler ne bomo imeli mlekarke šole, ni upanja, da bodo izdelovali naši kmetje blago tudi za drugod po pravi ceni in množini. Po mlekarški šoli bi se kmetje učili pravilnega mlekarstva, pa tudi knjigovodstva in trgovine. S to šolo bi bila združena vzorna mlekarica in živinorejski zavod. Za to predlagam drugo resolucijo:

„Pozivlje se visoka vlada, da napravi v Tolminu mlekarstvo šolo z vzorno mlekarico in živinorejskim zavodom.“

Tretja resolucija se glasi:

„Pozivlje se visoka vlada, da pospešuje razvoj sadjarskih društev in mlekarških zadrug z izdatnimi podporami in upliva na deželni zbor gorški, da se zagotovi tudi iz deželnega zaloga redni letni prispevki.“

S tem predlogom govornik končuje ter pozivlja navzoče, naj ga vprašajo, kako stališče zavzema v tem ali onem vprašanju, ali kaj namerava storiti, ali kaka sredstva so zato, da se kaj stori na gospodarskem polju za tolminski okraj.

Gosp. Vrtovec pravi, da je letos sadno drevje dobro obrodilo in da je posebno jabolk veliko; ljudstvo pa ne ve, kam bi sadje prodalo. Prihajajo sicer prekupci po sadje, ali tega plačujejo po jako nizkih cenah, prodajajo ga pa z velikim dobičkom. Koliko dražje bi lahko kmetovalci prodali sadje, ako bi ga prodajali direktno brez prekupcev. Po mnenju g. govornika bi imelo „Trgovsko in obrtno društvo“ nalogo, da bi skrbelo za to, ter se obrača s prošnjo do njega za pomoč v tem oziru. Dalje izraza g. govornik željo, da bi vlada in dežela podpirali gospodarska društva. V Tolminu je „Sadjarsko društvo“, ki je razdelilo iz svoje drevesnice že 12—14.000 dreves med kmetovalce, in letošnjo jesen ali prihodnjo spomlad jih tudi razdeli 4—5000. Vlada je dala dvakrat podporo, enkrat 200

gld. enkrat 150 gld., potem pa dolgo ni dala ničesar, in društvo se vsled tega ni moglo tako razvijati, kakor treba. Sedaj je zopet vlada priskotila na pomoč s 300 gld., in tudi tolminska posojilnica je dala 100 gld., s katerimi si zopet nekoliko opomorejo. Prosilo je društvo pa tudi deželni zbor za podporo, a ta ni ničesa dal. Nadalje omenja g. govornik, kako zelo potrebna je cesta ob levem bregu Soče, kjer mnogo vasi nima nikake prave ceste, katere bodo pa prebivalci sedaj, ko se namerava graditi bohinjska železnica toliko bolj potrebovali. Gosp. govornik predlaga, naj se prosi vlado, naj vendar enkrat pomaga našim krajem, kajti drugače ne bodo imeli ljudje od česa živeti in ne bo drugega kazalo, kakor da se izselimo v Ameriko. Ob enem priporoča, da se prosi vlado, da bi se lotila regulacije Soče, ki odnaša leto za letom veliko rodovitne zemlje.

Dr. Tuma odgovarja, da „Trgovsko-obrtno društvo“ nima one naloge, kakor meni g. Vrtovec. Posredovati med kmeti in trgovci je v prvi vrsti naloga „Sadjarskega društva“, v drugi „c. kr. kmetijske družbe“, v tretji pa zveze kmetiskih sadjerejev samih kot zadruge, katero bi bilo pa treba se le ustanoviti, a letos bi ta zadruga še ne mogla delovati, ker ne bi imela še izvežbanih močij; ustanoviti tako zadrugo, pa je naloga „Trgovskega-obrtnega društva“. To pa tudi ne more prevzeti trgovskega posredovanja, ker nima uradnika zato. Za letos naj se obrnejo kmetovalci na c. kr. kmetijsko družbo, a tudi „Trgovsko društvo“ in govornik sam se bo potrudil, kolikor bo v njih moči, da se napravi posredovalnica, in da se bo poizvedovalo, kam naj se obrnejo kmetje s svojim sadjem. Dalje odgovarja, da je deželni zbor letos dovolil podpore sadjarskim in gospodarskim društvom 2000 gld. Treba je le počakati do oktobra zato, ker je dosedaj le malo takih društev prosilo podpore, a se zeli, da bi se podpora primerno razdelila celi deželi. Sploh pa je odvisno od kmetovalcev samih, koliko skrbi dežela zanje. Ako si volijo poslance, ki se Italijanom slepo podajajo, tudi manj dobivajo. Morajo si voliti poslance, ki se Italijanom odločno postavijo po robu ter jim tako kaj izsilijo, drugače ne dobe ničesa. Tudi je potreba, da kmetovalci vsi pristopijo k sadjarskemu društvu; več članov, ko bo imelo društvo, in bolj ko bo društvo delovalo, bolj se bo deželni zbor na-nj oziral. — O potrebi regulacije Soče, o cesti na levem bregu Soče, o zajezevanju in pogozdovanju hudournikov, je govornik govoril že v Kobaridu v istem smislu. Ko to stvar razloži podrobneje, predlaga sledeči resoluciji:

„Pozivlje se visoka vlada, da obrne svojo posebno pozornost na zanemarjene cestne zveze in poti po Tolminkem in Kanalskem, ter da izdelati po svojih tehniških močeh potrebne načrte, v prvi vrsti za cesto ob levem bregu Soče od Sv. Lucije do Kobarida, da pridobi državno podporo, in upliva na to, da dežel. primerno prispeva.“

„Pozivlje se visoka vlada, da napravi na Tolminkem ekspozituro tehniškega urada za zajezevanje hudournikov, pogozdovanje bregov hudournikov ter za uravnavo vodotokov, da predloži deželnemu zboru goriskemu načrt zakona za deželni prispevek, ter upliva na to, da se ustanove potrebne vodne zadruge.“

Na to da g. predsednik vse resolucije na glasovanje, ki so bile vse brez prigovora sprejete. Po glasovanju povzame besedo g. predsednik in pravi, da je povdarjal že na shodu veleposestnikov, da mora imeti poslanec svoje volilce izvežbane kakor oficir svoje vojake, da mu stoje na strani ne le zoper sovražnika, ampak tudi ko zastopa njihove koristi. Le ko bo ljudstvo poslanca podpiralo, bo mogel delovati uspešno. Z veseljem konstatuje, da se je toliko občinstva odzvalo vabilu, akoravno ni navada pri nas, da bi se prirejali shodi. Kdo je temu kriv, ve vsakdo sam. Ako pa si volimo poslance, ki se nam predstavljajo le pri volitvah, ko potrebujejo glasov, ni jim treba izrekati zapiranja (klic: Prihodnje leto že pridejo!). Gosp. govornik pravi, da zanimanje raste, ako se ljudstvo pouči o vseh vprašanjih, in prav je, da se tudi opozicija sliši. Dolžnost je vsakega poslanca, da pove svojim volilcem, kako stališče zavzema napram cesti na levem bregu Soče ali napram uravnavi Soče. Tega pa niso volilci ne čitali ne slišali iz ust katerega poslanca. Prosilo se je za več stvari, kakor za ceste in uravnavo Soče ali vedno

so se izgovarjali na eden ali drug način in kazali na disciplino. Ali kdor danes ne napreduje, nazaduje. Furlani so dosegli ogromne svoje od vlade za zajezevanje Soče, za „Agro monfalconese“ i. dr. nam so se pa dajale le miloščine, kakor n. pr. za uravnavo Soče pri Ilderskem 1200 gld. in, ko je povodenj poskodovala vožno cesto 2000 gld. Vlada da ima voljo pomagati, ali ona je slabo informovana od dotičnih organov. Gosp. govornik pravi, da bi vlada dala napraviti načrte za regulacijo Soče, a oni, ki so imeli to nalogo, so rekli, da tega ni potreba, ako so imeli določiti samo, koliko delo stane. To je treba, da volilci vejo, in za to je treba shodov, da spoznajo osebe, ki le vsled njihove velike potrpežljivosti zavzemajo važna mesta. Shodi so tedaj neobhodno potrebni za ljudstvo.

Nato g. predsednik zahvaljuje se enkrat udeležence shoda ter jih pozivlja, da izrečejo zahvalo g. poslancu dr. H. Tumi s tem, da mu zakličejo trikrat: Živio! (Burni-živio klici!). Nato je zaključil shod.

DOPISI.

V Gorici, 5. sept. (Tutti frutti). —

Tisto jutro po znani zadnji veselici v kraju, ki nosi svoje ime po akacijah, je vstal v R. neki gospodar zjutraj zgodaj ter šel na svisli, da vrže živini krme v jasli. Zagrabil je krmo z vilami, ali kako je bil presenečen, ko se je odkrilo pod krmo tik koncev vil telo nekega nepoznanega človeka v črni suknji. Vprašal je, koliko je ura, potem pa se z njo zabil v krmo. Gospodar je mislil, da je kak domačin ter ga pustil spati naprej. Ko pa je stopil s svisli dol, ga je podučil hlapec, da je neki „f.“ na svislih. Gospodar ni hotel verjeti in zgražal se je pri misli, da bi bil zabodel z vilami kmalu posvečeno telo, katero si je bilo našlo odpočitka po trudapolnem pretakanju trtinega soka na svislih, ker vsled pozne ure je bilo že povsodi zaprto. „Gospod“ so bili prišli od nekega daleč na veselico, na kateri so si dovolili pokazati se celo brez kolarja z nekako privzdignjenim ovratnikom suknje. Baš prav so bili prišli na veselico, da so jo povelicevali s svojo prisotnostjo ter dali povoda grehu, kateri so storili nekateri, preklinjaje: prokleti „f.“!

Neki tretjerednici je šinila v glavo gotovoda hudobna misel, da bi ne bilo napačno, ako se omoži. Poznala je čvrstega mladeniča, kateri je bil pripravljen, vzeti jo, kar jej je bil povedal nekoč na štiri oči ter jej ob jednem ovil roke okoli pasu, prav tam, kjer se je vila okrog telesa tista vrvice tretjega reda. Dekle ni reklo takrat ne da in tudi ne, da ne, ali misel, da bi le ne bilo napačno, imeti moža, si jej je ucepila v mozgane. Odločila se je in šla povedat varuhu tretjerednic, da se omoži. Huj, ta je bil po konci! Kaj močiti se hočeš? Ako to storiš, te moram izbrisati iz tretjega reda. Pomisli: otroke boš imela, mož bo malopriden itd. Nò, nato pa se je malce potolažila ter jej rekla, naj rajši še malce počaka, pa pride k njemu za kuharico! — „Das also war des Pudels Kern!“ — Dekle pa je ostalo trdovratno, in niti „imenitna“ služba nuntevske kuharice mu ni imponovala, marveč podalo se je v narotje ljubljene moža, ko je seveda poprej izginila z golega telesa tretjeredniška vrvice ter je isto nadomeščal krepak moški objem. Nò, pa ne le to, še nekaj drugega je zanimivega pri tem. Žena je potem pripovedovala, kako izsesavajo tretjerednice z mesečnimi kronkami, o katerih seveda se ne sme povedati nikomur, ker leva ne sme vedeti, kaj desna da. Oba dr. Pavlica sta vsegavedna, morda bi vedela tudi povedati, kam cika ta del „Tutti frutti!“

Prestavili so ga, č. g. Jozefa Ličana, iz Št. Petra pri Gorici v Gorico, in sicer v na pol slovensko, na pol italijansko predmetje Plačuta. Pravijo, da na Plačuti je slabo za kapelana, da ni dohodkov, kar pač ima več vzrokov. Prestavili so ga torej v Gorico. Eni pravijo, da je bila želja nekoga, da je šel iz Št. Petra, drugi trdijo, da je poklican v Gorico, da bo tu odslej „narodno gospodaril“, nihče pa ne trdi, da je šel rad iz Št. Petra, kjer sta mu k sreči prirasla posojilnica in kmetijsko društvo in kjer je bilo vsekakor boljši zanj nego bo na Plačuti. Ali šel je, in kmetijsko društvo je ob svojo glavo! Na Plačuti pa mu ne bo kazalo, snovati kmetijska društva. Hm, hm, zakaj neki se je zgodilo vse to? Vendar ne radi „narodnega gospodarstva“ kapelana Ličana v Št. Petru?!

Prav rad bi bil prepeval v Nabrežini črni kos. Šel je bil že na ogled. Lepo je v Nabrežini, tudi zaslužiti bi se dalo več nego v Opatjemselem, ali, ali, ljudje so drugačni tam! Opajake lakajske poniznosti manjka, brez take pa kos ne more peti, kakor bi hotel. In še celo mežnarju ni imponoval, ko se je prikazal v Nabrežini v svoji obilnosti. Vprašal ga je, kako je to in to. Mežnar je odgovoril, da tako in tako. Kosu to ni ugajalo, in rekel je baje, da on bi ne trpel kaj takega. Ali glej sedaj mežnarja, kako se je odrežal: Pa bi morali! Odzvilgal je kos ter šel prepevat nazaj v svoje selo lepo na varno, na Nabrežino pa pride za dušnega pastirja drugi, to je Angel Čargo z Gorenjegapolja.

IZ Vrtojbe. (V odgovor zadnji „Gorici“, ki ni nič vedela, kaj se je godilo v Vrtojbi, marveč me je smejala, da se mi takorekoč sanja, in gosp. Ličanu v Št. Petru.) — No, „Gorica“ precista (kajti „Soča“ zove uma-zano), vendar „Soča“ pere „Gorico“, in ne obratno, če ji pred ni bilo znano o aferi v Vrtojbi toliko kot puranom standrežkim, ji je pa zdaj posvetil g. Ličan, a njej je posvetil, meni pa trdovratnežu, in sploh kolikaj razumnemu človeku ni pojasnil čisto nič, ampak še huje je zagazil.

1. Mi nimamo pridelkov, da bi kateri zavzemal vlogo v borznih spekulacijah; to je edino pšenica, koje pa tu ne sejemo;

2. pravi gosp. Ličan, da bodo kmetu, oziroma udom, kupovali njih potrebščine. Moj Bog! — Vi, oziroma vsa trojica, ki se drug drugega hvalite in si kadite, boste kupovali kmetu svoje potrebščine! Joj — joj — to je bela vrana, le pogledjte kmeta, kako si sam zna presneto izbrati, preceniti in „zgledati“ pri kupovanju stvari, koje so mu neobhodno potrebne. — Stroji itd. iz inozemstva pa tako nič ne veljajo, in ko bi jih tudi trebali, so vedno potniki na vratih, ki jih ponujajo za vsako ceno;

3. pravi nadalje g. dopisnik, da to je meni trn v peti, ravno narobe. Jaz le trdim, da za taka podvzetja — morajo biti spretnejši voditelji. — Ali ni vrag — da pri vsakem takem podvzetju so le g. kaplan — cerkovnik in dva ključarja (klečeplazca) za ta posel sposobni, ali prav za prav rojeni za to! — Sicer meni niste nič škodili, jaz še nikdar nisem toliko blaga kupil in odposlal kakor letos, ko mi zadruga konkurira. Odposlal sem 153 vagonov do danes. — Torej mi ni trn v peti;

4. trn v peti pa je zadrugi sami, kakor sem že pred rekel, da se je zadruga v trgovino vmešala — je morala kupčijo znižati in to je škoda kmetu in zadrugi!

5. potrjujem spet, da g. Ličan je na lanskem shodu kmetu škodil, ko je pogreto ceno iz „Welblatta“ 5. junija njim na vrat obesil; se vé kmet je veroval gosp. kapelanu, in ostal z blagom v zemlji, namesto imeti denar v žepu in v zemlji že drugi pridelek vsajen;

6. da sem jaz plačeval lani krompir po gld. 1.40 in Vi po gld. 1.80, vem prvo zdaj. Kupili Ste ga morda za svojo rabo za lonce; ko bi večjo množino kupili, bi gotovo zvedel. — Torej ste ljudstvo zbegali s ceno v časnikih;

7. da Ste kupili 004 hektolitrov izabele, verjamem, dali Ste jo Vasim sobratom, sicer se je godilo tudi z njo marsikaj v nekorist kmetu ali zadrugi. — Toda prodalo se je vso vsako leto brez Vas, in še mnogo dražje, ker Vi ste jo plačali le po ceni blagoslovljene vode. Torej tudi tu ni nikak profit;

8. pišete, da Ste kmetu dražje plačevali kakor jaz. Prodajali Ste pa ceneje. Torej od kod Ste jemali — to cika gotovo na bankrot; sicer udom Ste plačevali tako, se vé z njihovim, kajti če bo zguba — bodo pozneje dokladali, s temom da Ste peklenko trgli in se z njimi ravsali, vedoč, da Vam več ne pridejo pod krenplje;

9. torej ni nikaka čuda, če se jaz trdo poganjam, ker devam v nevarnost sam svoje žulje, Vi pa greste na debelo na račun zadruge. Tako je lažje, se vé;

10. pri vsem tem, da sem tako varčno delal pri tej trgovini, mi ni ostalo toliko čistega „profita“, kolikor Ste dali plače Vasemu g. poslovodji, za čas tega dela, oziroma teh treh mesecev. Poleg tega še, da sem poslal dve tretjini več proti nego Vi, vendar „profita“ ni. Vsled tega Vas vprašam, kdo varuje kmeta goljufije, odrtije itd.? Vaša zadruga? Pri črešnjah mogoče, ki redite dva na Dunaju na stroške zadruge, a črešnje Ste pa

prodajali gosp. Angelu iz Kormina v Gorici, kamor bi jih pač lahko sam kmet ložje in dražje oddal, kakor po Vasih rokah;

11. povdarjate tudi, da pravi trgovci gredo svojo pot, ne da bi se zanimali s tem, da bi zadruge vničevali. — Za hožjo voljo, kedaj sem Vas pa jaz po čem vprašal, sej nisem črnil nikoli o tem nič, do zdaj. A sedaj Ste me Vi primorali stopiti na dan v obrambo svoje časti, ker Ste tako možato me prijeli v časnikih zavoljo shoda, prav po nedolžnem, Ste li mislili, da se skrijem v koruzo, in da pustim blatiti z Vasimi lažmi sebe in svojo čast?!

12. Konečno Vas opozarjam, da Vam ne bom več odgovarjal in tudi ne kupoval Vaše prečiste „Gorice“, raje dam „vboigame“ tistih par krajcarjev. Le pišite, kar Vam drago. Resnice, sem gotov, da ne. Enako bolje bi storil tudi oni, ki je dal isti brzovaj v „Slovenca“ popolnoma lažnjiv o našem shodu, tako, da se med Vami se drug drugega peharite. Dajte raje „vboigame“ isto krono, kakor laži po svetu trositi. — Sicer si po svoje tolmačite, da laž in nerresnica niso eno in isto, toda moja skromna pamet mi sodi oboje za eno in isto. Bog z Vami!

Vrtojba, 2. septembra 1900.

J. Maraz, l. r.

Domače in razne novice.

Osebnostne vesti. — G. Engelbert Gangl, mestni učitelj in znani pisatelj v Ljubljani, je dobil dopust za prihodnje šolsko leto, da popolni na dunajskem pedagogiju svoje studije. — Naučno ministerstvo je podelilo gosp. Franu Govekarju, pisatelju v Ljubljani, umetniško ustanovo. — Suplent na hrvaškem državnem gimnaziju v Pazinu g. Jos. Roža je imenovan gimnazijskim učiteljem na dosedanem mestu.

Poroki. — Dne 10. t. m. se poročil g. Franc Kocjančič, veleposestnik v Podgori, z gđ. Irmo Kaiser iz Brež na Roroškem. — Isti dan se poročil g. Anton Goslar, c. kr. sodni kancelist v Mokronogu na Kranjskem, z g. no Justino Vuga iz znane rodbine v Solkanu. Čestitamo.

Smrtna kosa. — Včeraj je umrla gospa Kristina Miklavčič, roj. Perat, v Volčah po kralki, mučni bolezni v 26. letu svoje dobe. Pogreb bode jutri 7. t. m. ob 4. uri popoldne. Zapustila je soproga s tremi nedonarasnimi otroci. Bodi jej lahka zemlja! Preostlim naše sožalje!

O veselici v Prvačini. — Pišejo nam: Prvačina je pokazala s svojo nedeljsko veselico, da je ona jedna prvih naših vaskih narodnih postojank, ki razširjajo luč prosvete in omike med našim ljudstvom. Veselica je vspela vsestranski najbolje, za kar gre posebna pohvala prirediteljem: „Prvaškemu Sokolu“, njega neumornemu starosti g. Mozetiču, pevskemu društvu dornberskemu in prvaškemu, in seveda tudi našemu goriskemu Sokolu. „Goriskemu Sokolu“ se je pridružilo najprej dornbersko pevsko društvo z zastavo. Obe društvi je pričakoval v bližini Prvačine „Prvaški Sokol“ s svojim starostom, gosp. Mozetičem, precejšnje število narodnih deklet v belih oblekah in nebroj drugega občinstva iz Prvačine in drugod. V imenu „Prvaškega Sokola“ je pozdravil Goricane starosta gosp. Mozetič v vznesenem govoru, kojemu so sledile za odzdrav jedrnat besede podstaroste „Goriskega Sokola“ g. dr. Gruntarja. Isti je odgovoril tudi drugemu nagovorniku, gđ. ki je v imenu narodnega ženstva pozdravila goste. Med gromovitimi „na zdar“ in „živio“ klici so okrasile prvaške devoyke naše Sokole in druge izletnike. Zadostuje naj, ako rečem da je bil ta sprejem jeden najlepših, koje je kedaj doživel „Goriski Sokol“ na goriskih tleh in da je že sam pričal o krasni uspelosti prvaške nedeljske veselice. Vsa Prvačina je bila ta dan v praznični obleki. Nebroj trobojnic je vihralo iz hiš. Dekoracija veselicega prostora je pričala o požrtvovalnosti in trudu prirediteljev veselice: vse v zelenju, vse preprejeno z verigami v narodnih barvah, z eno besedo, že zunanje lice je kazalo, da hočejo Prvačkovci dostojno proslaviti velikana Prešerna, kojemu na čast se je obhajala veselica. Vsporedne točke so se izvrševale s pravo mojstrsko preciznostjo, kakor petje, tamburanje, deklamacija, igra, tako tudi telovadba. Za užitek se morajo udeleženci zahvaliti gospodom vodjam in nič manj seveda tudi ostalim sodelovalcem. Dornbersko pevsko društvo je bilo tako prijazno, da je ustreglo občinstvu, koje je z burnim ploskanjem se enkrat izvabilo krasnega „Pastirja“. Ostalim točkam vspeh je sledil ples.

V jutranjih urah smo se poslovili od zavednih Prvačkovcev, vsak seveda z željo: „Na svidenje!“

Is kopelj v Gradežu odidejo jutri otroci, ki so iskali ozdravljenja radi skrofuloze v morju. 70 jih je bilo z Goriskega, 40 iz Gradca, 20 iz Ljubljane, 40 s Tridentskega in 90 z Dunaja. Vsepeh je dovoljen, kakor vsako leto.

„Zdravje je najdražji zaklad!“ Da bi pač vsakdo vedno na to mislil! Koliko ljudi se muči naj-večji del svojega življenja, da bi na stare dni mirno živeli! Toda največkrat se zgodi, da ko ne morejo več delati, da tudi uživati več ne morejo. Ali bi ne bilo boljše, da bi čuvali svoje zdravje, da bi si prihranili za mirne stare dni krepko, zdravo telo? Prav lahko dosežejo ta namen, ako uživajo priprosto, naravno hrano. Začno naj s tem takoj pri jutranji kavi. Naj-zdravilnejša kava se pripravlja tako, ako se primeša k običajni bobovi kavi polovico Kathreiner-Kneippove sladne kave. Nebrojno rodbin jo je preskusilo, da ima taka kava najizvrstnejši okus bobove kave in objednem tudi vse zdravilne prednosti domačega sladnega pri-delka. Vsakdo se ji boče v kratkem tako privadil, da ne bo mogel nikoli več pogrešati te prijetne, okusne pijače. Pazi naj se le na to, da se uporablja vselej pristna Kathreiner-Kneippova s'adna kava v izvirnih zavitkih.

Zahvala.

Podpisani zahvaljuje se tem potom v imenu šolske mladine vrlemu tambu-raškemu zboru „Kanal“ za vsoto 16 K, kojo je blagovolil odstopiti kot pre-ostanek zabavnega plesnega venčka dne 26. avgusta t. l. tukajšnjemu šol-skemu vodstvu, da oskrbi ubožne učence te šole s potrebnimi učnimi pripomočki. Našemu kaj izvrstno napredujočemu tamburaškemu zboru pa ključem: „Bog Vam plati!“

Vodstvo ljudske šole v Kanalu
dne 5. septembra 1900.

Alojzij Verč,
šol. voditelj.

Opr. št. Nc I 37/00.

Razglas.

C. kr. okrajna sodnija v Ajdovščini daje na znanje neznanemu tabularnemu upniku Ivanu Slokar od Lovreta ali njegovim pravnim naslednikom, da se je na predlog Franceta Logar-ja iz Aj-dovščine uvedlo amortizacijsko postopanje glede pri jedinem zemljiškem te-lesu v vložku št. 34 katastralne občine Ajdovščina pod red. šte. 2 za Ivana Slokar od Lovreta uknjižene zastavne pravice v zavarovanje tirjatve v znesku 315 gld. in pozivljajo se vsi tisti, ki mislijo, da imajo kako pravico do zgorej navedene hipoteke, da priglasijo iste tej sodnji do 10. avgusta 1901.

Oskrbnikom za čin neznanemu ta-bularnemu upniku Ivanu Slokar ime-nuje se c. kr. notar dr. M. Pascoletto v Ajdovščini.

C. kr. okr. sodnija v Ajdovščini,
odd. I., dné 27. avgusta 1900.

Cechet I. r.

Objava.

Podpisano vodstvo javlja, da prične redni poduk na c. kr. pripravnici za učiteljska v Sežani dne 17. septembra t. l. Učenci, kateri se oglašijo za to šolo, morajo biti najmanje po 14 let stari in se morajo skazati: s krstnim listom, zdravniškim spričevalom o popolnem zdravju, s spričevalom o cepljenju koz in s poslednjim šolskim izveštem.

Vodstvo c. kr. pripravnice za učiteljska v Sežani.

Al. Bajec,
voditelj.

Dijaka iz višje gimnazije se sprejme na stanovanje in hrano.
Kje, pové upravništvo.

Podpisana priporočata slavnemu občin-stvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinje-vec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Potrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Seimeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je „Trgovska obrtna zadruga“

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupevališče nirsberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinlice. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

!! Važno za vsakega !!

Razprodaja za neverjetno nizke cene: 12 krasnih komadov za samo

2 gld. 95 kr.

1 jubilejna žepna ura Sidro-Remontoir iz niklja s krasno vdelanim pokrovom in s podobo cesarja Franca Josipa I. ali Svetega Očeta. Ima točno regulirano sekundarico. Ura se jamči tri leta. (Ni nazidna ura, kakor žal pošiljajo mnogi bazarji mesto pozlačeni.)

1 verižica za uro, se-stava oklepa (na zahtevo iz niklja ali posrebrnjena).

1 krasna igla za zavrat-nike za gospode iz amer.

double-zlata s kamni, podobnimi briljantom.

1 par lepih zapestnih gumbov iz pravega srebra, priznanega od c. kr. državnega urada.

1 par krasnih gumbov za rokave iz amerikan-skega double-zlata.

1 zbirka gumbov za srajce in ovratnike iz amer. double-zlata (5 komadov).

1 elegantno, novoiznajdeno toaletno pomanj-ševalno zrcalo. (Novost!)

Dokler zaloga obstoji, razpošiljam teh 12 ko-madov proti povzetju ali proti pošiljavi denarja pri naročilu za samih gld. 2-95. (Sama žepna ura iz niklja Anker-Remontoir stala je prej 5 gld.) Kar ne ugaja, sprejema v teku 8 dni radovoljno nazaj

E. Holzer

zalagatelj zveze c. kr. avstrijskih državnih uradnikov in zaloga ur in zlatenine na debelo.

Krakov — Stradom 18. — Krakovo.

Ilustrovani ceniki gratis in franko.

100 do 300 gld. mesečno

lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glav-nica in ni nikakoli nevarnost. — Ponudbe pod Ludwig Österreich, VIII Deutsche gasse 8 Budapest.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

KAVA

DRUŽBE

SV. CIRILA IN METODA V LJUBLJANI

Ivarina je najboljša cikorija.

ZALOGA

PRI

IV. JEBAČINU

V LJUBLJANI.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si usiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridelavek k pravi bobovi kavi, to je cikorija ali: „Kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani!“

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: IVANU JEBAČINU v Ljubljani.

Anton Pečenko

Vrina ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8

priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furianskih,

briskih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerno. Postrážba poštna.

Salame,

pristne ogerske, najfinije vrste, izvrstnega okusa, razpošilja v zavojih à 5 kgr. po gld. 1-35 kilogram tovarna salam Nagy-Sandorutza, Kispest Ogorsko.

Najboljše berilo in darilo je vsestransko jako pohvaljena „Vzgoja in emika ali izvir sreče“

(neobhodno potrebna knjiga za vsakega človeka, kateri se hoče sam lahko in hitro navaditi vsega potrebnega da more sebe in druge blažiti in prav olikati), ter se dobi za predplačilo 1 gld. 50 kr., po pošti 10 kr. več, a i proti poštnemu povzetju pri Jo-žefu Valenčiču na Dunaju, III. Bez., Hauptstrasse N.o 84, 3. Stge., II. Stk., Th. 38.

Založnik ozir. prodajalec je voljen vrniti denar ako bi mu kupec poslal knjigo še nerazrezano in čisto v treh dneh nazaj. Cena je skrajno znižana; knjig je malo več.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetilic za vsako-vrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrob-nih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo S. cl.) tiskarno črk na perilo (P. cl.)

Stiri do pet učencev ali učenk

iz vadnice 10- do 12-letne se sprejmejo na stanovanje in hrano, na jako ugodnem kraju mesta. Več pove naše upravništvo.

Nova gostilna

v ulici Pasauer št. 1

na voglu ulice Dogana

toči izvrstna bela in črna vina. Vdobe se o vsakem dnevnem času jako okusna bodisi mrzla ali gorka jedila. Cene zmerno.

Rojakom v mestu in z dežele se toplo priporoča udani

Anton Lasić,
gostilničar.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

VELIKA ZALOGA

ŠIVALNIH STROJEV IN DVOKOLES

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Munciplo št. 1

mehanična delavnica v Nunski ulici št. 16.

Brez konkurence!

Cene so od gld. 90 naprej. Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Ljubljanska kreditna banka

naznanja najuljudneje, da je pričela s 1. septembrom svoje delovanje v liši gosp. Grobelnika,

Špitalske ulice šte. 2.

„Ljubljanska kreditna banka“ se peča z vsemi kupčijami, ki spadajo v bančno stroko, posebno: Z nakupom in prodajo vrednostnih pa-pirjev vseh vrst, valut in novcev.

Eskomptovanje menic.

Sprejemanje hranilnih vlog in vlog na tekoči račun s 4% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Zavarovanje proti izgubi pri kurzu pri izžrebanju srečk.

Borzna naročila.

Posojila na vrednostne papirje z zmer-nimi obrestmi.

Vnovčevanje kuponov, izžrebanih za-stavnih pisem in srečk.

Sprejemanje vrednostnih papirjev v shrambo in oskrbovanje, kakor tudi v re-vizijo izžrebanih številok itd.

Natančneja pojasnila se radovoljno dajejo ust-meno ali pismeno.

Ravnateljstvo

„Ljubljanske kreditne banke“.